

HAYALET Mİ ÜÇ HARFLİ Mİ? (3)

(...dünden devam)

"Bazı kimseler de cinnin, insan bedenlerinden ayrılmış olan insan ruhları olduğunu söylemişlerdir. Onlara göre ruhlar bedenlerden ayrılınca ruhsal âlemdeki ruhsal sırların kendilerine açılmasıyla güçleri ve olgunlukları artar. Ruhun ayrıldığı bedene benzer bir beden hasıl olunca, aradaki benzerlik dolayısıyla o ruh ile o beden arasında bir çeşit ilişki kurulur ve bedenden ayrılmış olan ruh, kendi bedenine benzeyen o bedene, işlerinde ve düşüncelerinde yardımcı olur. Çünkü cinsiyet (benzeme), birleşme nedenidir. İmdi böyle bir ittifak (uyumluluk), hayırlı canlar arasında olursa o yardımcıya melek denir, onun yaptığı yardım da ilhâm adını alır. Bu uyumluluk kötü ruhlar arasında olursa o yardımcıya şeytân, yaptığı yardıma da vesvese denir."Mu'tezile, cinnin varlığını kabul etmekle beraber, güç işleri yapabilmek için yoğun bünyeye ihtiyaç bulunduğunu ileri sürerek melek ve cinnin ağır işler yapabileceklerini kabul etmezler."

Râzî bunlara cevaben der ki: "Ben bu mu'tezileye şaşıyorum; nasıl bunlar hem meleğin ve cinnin varlığını haber veren Kur'ân'ı tasdik ediyor, hem de kendi görüşlerinde kalıyorlar? Çünkü Kur'ân, meleklerin ağır işler yapabileceklerine delâlet eder. Cinn de öyledir. Bu kudret, ancak yoğun maddi cisimlerde ortaya çıkar. Demek ki melek ve cinnin kudretleri, yoğun cisimlerde kendini gösterir (yani meleklerin ve cinlerin güçleri maddeyi etkiler). Bu melekler daima bizim yanımızdadırlar. Kerîm yazıcılar(koruyucu melekler)dir. Yine canları alırken de yanımıza gelirler. Peygamber(sav)in yanına da gelirlerdi, kimse onları görmezdi. Can verenin yanında bulunanlar da gelen ölüm meleğini görmezler. Eğer gelen yoğun cismi görmek gerekiyorsa, biz niçin onları görmüyoruz? Görmek gerekmiyorsa, mu'tezilenin görüşü batıldır. Ve eğer bu ruhsal varlıklar, yoğunluksuz olarak kuvvetli iseler, bu kez mu'tezilenin: 'Yaşamak için beden şarttır' sözleri bâtıl olur. Onlara göre melek ve cin, latif ve diri cisimlerdir. Ama letafetinden dolayı ağır işleri yapamazlar. Bu söz, Kur'ân'ın söylediğini açıkça inkârdır.

Genel kaniya göre cinler, meleklerden ve insan ruhlarından ayrı, madde yönleri bulunan, fakat ruhsal yönleri ağır basan varlıklardır. Cinlerin zararlı mikroplar olduğu savı da tutarsızdır. Cinler, ruhsal varlıkların bir türüdür. İtaate ve isyana kabiliyetli ve bundan dolayı da sorumlu olan varlıklardır. Cinlerin de peygamberleri, uyarıcıları vardır. Fakat onların peygamber ve uyarıcıları, kendi içlerinden mi çıkmıştır, yoksa insan peygamberler, onların da mı peygamberidir, sorusu, tartışma konusudur. Cinlerin de Müslümanı, kâfiri vardır. Cinlerin kâfirleri, şeytânlardır. Cinler içinde Allah'a ilk isyan eden, baş şeytân İblîs'tir. İblîs, cinlerin atası değil, Allah'a ilk isyan eden cindir. Çünkü yüce Allah, İblîs'in cinlerden olduğunu ve Rabbinin buyruğu dışına çıktığını bildirmiştir." (Buhârî, Tıb: 46, Edeb: 117, Tevhîd: 57; Müslim, Selâm: 123; İbn Hanbel, Müsned:

6/87; İbn Kesîr, Tefsîr: 3/354)

(devamı yarın..)